

IV. ročník 2/2017

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Komunita Saleziánov don Bosca - 31. január 2017

Komunita Rádu svätého Pavla, prvého pustovníka - 1. marec 2017

VI. Farský ples - 28. január 2017

Časť organizačného tímu - manželia Žákovci a Vajčiovci

Vystúpenie Chránového zboru Sedembolestnej Panny Márie

K Chránovému zboru sa pridala detský spevokol 7hlások

Tanečnú hudbu zabezpečovala skupina TIP TOP BAND
Detský spevokol 7hlások s organizátormi ▼

(zľava) don Ján Naňo, don Milan Janák, manželia Zdenko a Zuzana Slovákovi a don František Čunderlík

autor foto:
Adam Žák

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Podakovanie

Ďakujeme Saleziánom don Bosca za ich dlhoročné pôsobenie a obetavú prácu vo farnosti Šaštín - Stráže. Nech dobrotivý Pán Boh odmení ich službu a pod ochranou Sedembolestnej nech naďalej naplňujú svoju saleziánsku charizmu. Ďakujeme aj farníkom za ich podporu a spoluprácu s nimi.

Komunita pátrov pavlínov

Slávnostné zverenie farnosti Šaštín-Stráže a Národnej Svätyne pavlínom

Počas slávnostnej svätej omše 26. marca 2017 sme spoločne prežili historický okamih zverenia správy našej farnosti i Baziliky pavlínom. Svätú omšu celebraval otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský za spoluúčasti pátra generálneho predstaveného Rádu sv. Pavla, prvého pustovníka Arnolda Chrapkowského, generálneho sekretára, provinciála a ďalších pátrov z Vranova nad Topľou, Trnavy a Topolčian, dekana šaštínskeho dekanátu

vdp. Milana Čanigu ale aj primátora mesta Mgr. Jaroslava Suchánka či mnohých farníkov a hostí.

Po prvý raz k nám prišli pavlíni pred necelými 284 rokmi, keď provinciál rádu pavlínov František Rosa dosiahol, aby milostivá socha šaštínskej piety prešla pod ich opateru. Pavlíni prišli do Šaštína presne 2. apríla 1733. Podujali sa postaviť pútnický chrám a kláštor. Ich pastoráciu v našej farnosti ukončil po 53 rokoch cisár Jozef II., ktorý v roku 1786 zrušil reholu pavlínov. Odvtedy ubehlo ďalších 231 rokov a pavlíni sa vracajú na miesto, ktoré ich predkovia vybudovali. Chrám i farnosť prešli odvtedy mnohými zmenami a majú za sebou bohatú históriu.

V mene všetkých farníkov i čitateľov farského časopisu chceme vyjadriť úprimnú túžbu a ochotu spoločnými silami, pod duchovným vedením pavlínov, pokračovať v začatom diele, slúžiť jednému Pánovi, pomáhať si navzájom, rešpektovať sa a mať sa vo vzájomnej úcte. V modlitbách sa chceme obracať k Pánu Bohu, jeho oslavovať a prosiť o požehnanie pre nás všetkých. Víťame pátrov pavlínov vo farnosti Šaštín-Stráže a spoločne s nimi sa vkladáme pod ochranu našej Nebeskej Matky Panny Márie. Nech Pán Boh žehná ich samotných ale aj ich duchovnú službu na tomto milostivom mieste.

(Fotografie z tejto slávnosti nájdete na stránke www.bazilika.sk v stĺpčeku farnosť.)

OBSAH

1. Poďakovanie + Slávnostné zverenie
2. Obsah + S Bohom nebýva nikto sám
3. Rozlúčka so saleziánmi
8. Deň rozlúčky a vďaky
10. Šaštíne ďakovali...
11. S akými pocitmi odchádzali?
16. Rád sv. Pavla Prvého Pustovníka
19. Veľkolepý zážitok z muzikálu
20. Sv. Omša ako Obeta
22. Krížové cesty 7hlásku
23. Desiatka pre deti
24. Kalvárie v našej farnosti
26. Zasvätenie Šaštína Božského
Srdcu Ježišovmu
28. Spoločenská kronika

Občasník 2/2017

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi SDB, správca farnosti, don Emil Šafár SDB a Mgr. Ľudmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farností.

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján.
Neprešlo jazykovou úpravou.

S Bohom nebýva nikto sám

Istá starinka raz na otázku: „Ako si tu žijete sama?“ odpovedala: „Akože sama? Nie som sama, som s Bohom!“

Človek môže byť obklopený deťmi, priateľmi či blízkymi, no ak v duši cíti samotu, je oddelený od Boha. Ale ak človek žije s Bohom v duši, nikdy nebude opustený. A nakoniec, i ľudia sa budú k nemu tisnúť - k jeho svetlu, k Božiemu svetlu, ktoré vyžaruje cez neho. Boh - to sú naše korene. Na Boha sú napojené korene našej duchovnej podstaty. Bez Boha je človek ako list odtrhnutý zo stromu.

Redakčná rada praje všetkým čitateľom, aby sa nikdy necítili sami, aby vedeli nájsť spoločnosť Pána Boha a cítili sa v nej blažene

Slávnosť prvého svätého prijímania bude v našej farnosti v nedeľu 25. júna 2017 v Bazilike. Zároveň sa tešíme na ďalší **prímestský tábor** počas prvých dvoch prázdninových týždňov, ktorého prípravy už začali. V nedeľu 2. júla 2017 o 17. hodine je naplánovaná **tradičná pobožnosť pri Kaplnke sv. Alojza za Strážami** s obvyklým programom. Najbližšie **stretnutie lektorov** sa uskutoční 31. mája 2017.

Rozlúčka so Saleziánmi don Bosca

Dá sa dostatočne vyjadriť naša vďačnosť?

Keď sme sa pred rokom na jar dozvedeli, že našu farnosť už nebudú spravovať saleziáni, netušili sme, že sa všetko udeje v tak krátkom čase. Začiatkom mája 2016 odchádzal z našej farnosti list, ktorý mal byť vyjadrením vďaky, ale aj podnetom na zamyslenie, aby sa celá situácia dostatočne prehodnotila a vyriešila iným spôsobom. Prinášame znenie tohto listu, pod ktorý sa podpísalo (elektronicky alebo na papierové hárky) celkom 550 farníkov zo Šaštína-Stráží ale i okolia, ktorí majú k našej farnosti blízky vzťah:

Veľavážení duchovní otcovia!

Správa o rozhodnutí Saleziánov don Bosca nepokračovať v pastoračnej činnosti v Šaštíne-Strážach, ktorú sme sa dozvedeli práve v Nedeľu Dobrého Pastiera, zasiahla všetkých farníkov. Momentálne si nevieme život v našej farnosti bez pôsobenia sale-

ziánov celkom jasne predstaviť. S ich doterajším pôsobením u nás sme spokojní viac, ako sme si doteraz dokázali pripustiť. Chceli by sme Vás poprosiť, ak je to ešte možné, aby Saleziáni v Šaštíne-Strážach mohli zostať pôsobiť aj naďalej. Svoju prosbu odovzdávame predovšetkým v modlitbách, ale chceme pre to, o čo sa modlíme, aj niečo urobiť. Dovoľujeme si predložiť niekoľko argumentov za zotrvanie komunity rehole Saleziánov don Bosca v našej farnosti:

- Od roku 1990 vychovali saleziáni v Šaštíne-Strážach mnoho nadšencov don Bosca z radov laikov, ktorí teraz vo farnosti pomáhajú v tomto duchu formovať a vychovávať svoje deti. Je rozbehnuté veľké dielo, ktoré musí byť pod dohľadom saleziánov, aby išlo aj naďalej tým správnym smerom.
- Kostol, ktorý je v časti farnosti Šaštín, je zasvätený don Boscovi. Po 150 rokoch,

Komunita SDB pri rozlúčke

kedy bol zneuctený a zmenený na sýpku, spravili z neho práve saleziáni dôstojný chrám ako vzdanie úcty svojmu zakladateľovi sv. Jánovi Boscovi. Mal by zostať aj naďalej pod neustálym dosahom rehole saleziánov, lebo don Bosco je ich zakladateľom a patrónom.

- Prví saleziáni prišli na Slovensko práve do Šaštína, je považovaný za kolísku ich pôsobenia na Slovensku a preto by ňou mal zostať až do úplného konca. Ak treba niektorú komunitu zatvoriť, Šaštín by mal byť tou poslednou práve z úcty k prvým zakladateľom rehole na Slovensku.
- Za roky pôsobenia saleziánov vo farnosti je na veľmi slušnej úrovni vybudované oratórium, ktoré využíva množstvo farníkov i detí. Takmer každý deň sú tu otvorené dvere pre všetkých, ktorí prejavia záujem. Akcie sú tu pripravované celoročne a zapája sa do nich veľa detí, mladých i dospelých farníkov (i z okolia).
- Svojou charizmou saleziáni „zasiahli“ nielen farníkov zo Šaštína a Stráží, ale aj z celého okolia. Získali množstvo dobrovoľníkov, ktorí im pomáhajú v ich náročnej činnosti vo farnosti i pri správe Národnej sväte.
- Každoročne pripravujú saleziáni letný prímestský tábor pre deti, ktorého sa zúčastňuje vyše stovky detí z farnosti i širokého okolia. V ňom sa formujú mladí animátori, deti i vzťahy medzi deťmi vo farnosti.
- Počas svojho spravovania Baziliky Sedembolestnej Panny Márie pripravili saleziáni dôstojné Mariologické múzeum, založili Pamätnú knihu pre zápisy pútníkov, tretí rok vydávajú farský časopis, svedčiaci o pestrej a bohatej činnosti vo farnosti, spravujú dôstojnú internetovú stránku a aj rôznymi inými spôsobmi

širia mnohé informácie o tomto významnom pútnickom mieste.

- Bez váhania sa pustili do opravy farského Kostola sv. Alžbety Uhorskej v Strážach, ktorý bol práve za ich pôsobenia vo farnosti (11. 6. 2009) vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. Taktiež podporili opravu starého kríža, sochy - Piety v Strážach i pred Bazilikou (zariadených medzi NKP), Kaplnky sv. Alojza a v súčasnosti stále prebiehajúcu opravu Kaplnky sv. Jána Nepomuckého. Pri spomínaných prácach pomohli saleziáni aj fyzicky.
- Svojou prácou s miestnou rómskou komunitou zažívajú vo farnosti aj svoje misiónárske pôsobenie, nakoľko je to veľmi náročná práca.
- Počas hodín náboženskej výchovy sa saleziáni venujú nielen žiakom v bežných základných školách, ale sa s láskou a úctou venujú aj žiakom zo špeciálnej základnej školy (s ich špecifickými potrebami).
- V roku 2015 sa saleziáni zaslúžili o dôstojnú oslavu výročia príchodu rehole saleziánok na Slovensko v roku 1940. Nakoľko prvá direktorka spomínanej komunity bola rodáčkou z našej farnosti

Zľava: don Barina, don Hrdý, don Komloš a Miško Molek

a spolu s ňou v minulosti pôsobilo v tejto reholi ďalších 5 saleziánok z nášho mesta, pripravili saleziáni, v deň ich príchodu na Slovensko – 15. 6., slávnostnú svätú omšu a mom. pripravujú umiestnenie pamätných tabúl na domy, v ktorých v minulosti pôsobila komunita saleziánok v našej farnosti.

- V roku 2013 si prevzala miestna komunita Saleziánov don Bosca, v zastúpení direktorom don Markom Michalenkom SDB, ocenenie z rúk primátora mesta, ktoré dostávajú významné osobnosti za zásluhy o rozvoj mesta Šaštín-Stráže. Týmto ocenením bola vyjadrená vďaka vedením mesta všetkým saleziánom, ktorí kedy v našej farnosti pôsobili a popri svojom rehoľnom pôsobení sa významnou mierou zaslúžili aj o rozvoj mesta (veď aj mnohé knižné publikácie o meste pripravili saleziáni).
- Z pohľadu laických farníkov si dovoľujeme potvrdiť 100%-né zvládnutie náročného jubilejného roka 2014 – Roka Sedembolestnej Panny Márie, o ktorom pripravili aj veľmi kvalitnú knižnú publikáciu.
- Na vysokej úrovni zvládajú všetky povinnosti súvisiace s množstvom pútí, ktoré sa vo farnosti rozbehli počas ich duchovného pôsobenia. Pre spoluprácu v tejto oblasti si získali množstvo nadšencov a dobrovoľníkov vo farnosti i okolí. Väčšina týchto pútí pokračuje aj po spomínanom jubilejnom roku.
- Veľmi si ceníme aj duchovnú podporu a pomoc, pochopenie a správne nasmerovanie mnohých veriacich v ťažkých životných situáciách. Považujeme za veľkú milosť, dostať sväté prijímanie pri zdravotných ťažkostiach priamo doma na lôžku. Veľkú silu získavame zo svätých spovedí, kedy nám sú saleziáni k dispo-

zícii takmer nepretržite.

- Pod vedením saleziánov, s ich veľkým pochopením a usmerňovaním, vzniklo pri Bazilike viacero modlitebných spoločenstiev (Modlitebné spoločenstvo Matky Sedembolestnej, spoločenstvá modlitieb za kňazov, spoločenstvo matiek, spoločenstvo modlitieb otcov, spoločenstvo mladých rodín...). Všetci členovia týchto spoločenstiev prosia v modlitbách Nebeského Otca i Pannu Máriu nielen za seba, ale aj za svojich kňazov – duchovných otcov z radov saleziánov, ale aj za ľudí prosiacich na internetovej stránke Baziliky. Toto naše duchovné dielo by bez saleziánov nevzniklo a sme zaň nesmierne vďační.
- Saleziáni prejavili ochotu a záujem o vyriešenie problematiky bezdomovcov v meste a s ich podporou prežili 4 bezdomovci poslednú zimu v zriadenej nocľahárni (samozrejme za spolupráce a podpory arcibiskupského úradu).
- Deti, ktoré sa pripravujú na prvé sväté prijímanie a prvú svätú spoveď, majú radi svojho kňaza, ktorý ich pripravuje, tešia sa na neho, má k nim veľmi dobrý prístup - je to pre prvoprijímajúce deti trauma, že hneď po prvej sv. spovedi stratia svojho spovedníka, ktorý ich pripravoval, a na ktorého sa ako spovedníka tešia.

Dievčatká zo spevokolu 7hlások

Toto sú prosby mladých animátorov v tom znení, ako ich oni sami (zo srdca a úprimne) spísali:

- Ak zrušia saleziánov, tak sa už v Šaštíne ťažko nájde niekto, kto sa bude môcť mládeži a deťom naplno venovať. Keď tu aj sú niektorí ľudia (starší animátori), ktorí majú potenciál a aj by chceli, no nie je možné, aby tomu venovali všetok svoj čas, či už z dôvodu, že chodia do práce, alebo sú cez týždeň odcestovaní na internátoch. A preto je potrebný niekto, kto to celé zastrešuje a môže sa mladým venovať naplno (vymýšľať rôzne stretká, aktivity, výlety...) a popritom ich aj duchovne formovať a viesť k väčšej láske k Pánu Bohu.
- Oratórium pre nás mladých znamená útočisko a druhý domov. Každý jeden z nás, ktorí sme strávili svoje detstvo a mladosť v oratku, sme nesmierne vďační za tento dar - že sme mohli (a ešte stále môžeme) kam ísť! Neustále sa s pomocou saleziánov taktiež snažíme pritiahnúť viac mladých (animátorov), pretože chceme, aby

aj oni boli takí šťastní a mali naplnený život, aký máme my. Preto nechceme pripraviť o skúsenosť „druhého domova“ našich mladších a budúcich animátorov. Nechceme, aby sa znížila šanca priviesť k viere niekoho nového – z vonka (ako sa to vo väčšine prípadov stávalo), ale ani aby sa stratil dosah na tých najmenších či dospievajúcu mládež, ktorá potrebuje formáciu a vedenie. Čo nás taktiež veľmi mrzí je, že naša niekoľkoročná snaha pomaličky formovať mladých k niečomu lepšiemu sa s odchodom saleziánov postupne vytratí. Vieme, že saleziánsky duch je aj v nás, ale my potrebujeme pomoc! Sami to nezvládneme! A kto sa mládeži bude tak venovať, keď nie tí, ktorí si to sami vybrali - saleziáni? Bez oratka tu v Šaštíne zostane pre mladých iba tá „druhá strana mince“, a to „Riverside“ – nočný bar a diskotéka. Neberte nám, a aj ďalším mladým, šancu na lepší život. Bez oratka budú mnohí mladí „odsúdení na barový život“ – pretože im už nebude viac poskytnuté miesto, kde budú mať možnosť sa formovať

Zaplnená telocvičňa pri rozlúčke s komunitou SDB

k hodnotnejšiemu, lepšiemu životu.

- Je veľmi smutné, že staršia generácia hovorí, že dnešná mládež je nevychovaná, avšak práve tí nič nerobia pre ich formáciu a výchovu. Silno si uvedomujeme, že k mladým je potrebné pristupovať s láskou - aby sa cítili byť prijatí. Preto nás, prosím, podporte v našej snahe s tým niečo spraviť!
- Stratou saleziánov by sa skončil aj náš obľúbený prímestský tábor, ktorý má bežne okolo 110 detí a 40 animátorov + rôzni dobrovoľníci. Animátori spolu so saleziánmi ho plánujú už pol roka dopredu. Taktiež rôzne animátorské výlety, či už na Slovensku alebo v zahraničí. A veľmi veľa iných aktivít – výroba adventných vencov, výroba ružencov, Mariánsky beh, karnevaly, duchovné obnovy, don Bosco show, animátorské plesy a mnoho iných.
- Taktiež veľa mladých príde o „niekoľkokoročných“ spovedníkov, ktorí ich už detailne poznajú a vedia k nim pristupovať s láskou.
- Úprimne povediac, nevieme a ani nechceme si predstaviť, aké to tu môže byť bez saleziánov. Je veľmi smutné, že sa roz-

hodlo o nás bez nás. Preto Vás veľmi prosíme o prehodnotenie Vašich rozhodnutí.

Zároveň si prajeme, aby bol tento list chápaný najmä ako prejav vďaky za celé roky pôsobenia saleziánov don Bosca (nielen tejto generácie, ale i tej predchádzajúcej, ktorej pôsobenie bolo ukončené tzv. barbarskou nocou) vo farnosti Šaštín-Stráže ale i v okolí. Týmto listom chceme vyjadriť podporu a vďačnosť saleziánom za všetko dobro, ktoré pre nás i pútnikov urobili. S veľkou úctou a vďakou vnímame ich požehnané dielo, ktoré pozdvihuje farnosť i pútnické miesto. Nech už bude konečné rozhodnutie, napriek našim argumentom, akékoľvek, budeme ho rešpektovať a všetko s pokorou naďalej odovzdávať v modlitbách do rúk Nebeského Otca. Najviac si prajeme, aby výsledné rozhodnutie bolo tým najlepším, ktoré bude v prospech celej farnosti i Národnej Svätyně.

Otče náš, ktorý si na nebesiach, buď vŕľa Tvoja!

*(fotografie k článku z rozlúčky s komunitou SDB
26. 2. 2017 - D. Smolinská a L. Machová)*

Detský spevokol 7hlások

DEŇ ROZLÚČKY A VĎAKY

Neubehol ani rok a my sme sa 26. februára 2017 lúčili a vzdávali vďaky za spoločne vybudované dielo v našej farnosti. Počas tejto rozlúčky zazneli za farnosť Šaštín-Stráže nasledovné slová:

Tam kde niečo končí, niečo nové začína. Presne to sa deje práve v tejto chvíli, ktorá sa vpíše nielen do dejín našej farnosti, ale aj do dejín Saleziánov dona Bosca na Slovensku, no i do dejín rehole Pavlínov - Rádu svätého Pavla Prvého Pustovníka. Pavlínom vďačíme za to, že tu vybudovali náš vzácny chrám, ktorý má význam nielen pre našu farnosť, stal sa taktiež Národnou Svätynou. V roku 1924 s týmto významným pútnickým miestom spojili svoje dejiny aj saleziáni. Na dlhých 40 rokov prerušil toto spojenie neprajný režim, ale dnes ďakujeme za celkom 53 rokov saleziánskeho diela v našej farnosti. Tak ako nedokážeme pochopiť

veľkosť Pánovej obety za nás, nechápeme ani dnešný deň...

Súčasná doba nepraje kňazom - a kedy prišla? Kto berie svoju katolícku vieru vážne, ten vie, že prejavy viery budú stále terčom útokov, kritiky, výsmechu a ponižovania. Kňazi to majú dnes veľmi ťažké. Vaše poslanie je príliš zodpovedné, ale aj dôležité pri duchovnom pôsobení na nás, obyčajných ľudí. Vo svojej práci musíte byť nielen kňazmi, ale aj radcami, učiteľmi, vychovávateľmi, psychológmi, terapeutmi i priateľmi. V mnohých z nás ste zasiali semenka, ktoré sa ešte len prebúdzajú a začnú klíčiť. Plody Vašej práce tu budú dorastať ešte niekoľko rokov. V tejto chvíli istotne ešte nevieme doceniť Vašu prácu, ktorú ste v našej farnosti odvedli. Mnohé rodiny v našej farnosti sa stali aj Vašimi rodinami, pretože tie svoje ste obetovali práve kňazskej službe. Našli sme si vo Vás priateľov a nášť priateľov znamená vytvoriť putá. Dúfame, že to budú silné putá, ktoré vydržia naveky a spoznáme sa aj po rokoch, nech sa stretneme

Don Jozef Pöstényi SDB

Don Emil Šafár SDB

kdekoľvek. Ďakujeme Vám aj za duchovný komfort, ktorý ste nám poskytovali práve tým, že Vás tu bolo vždy viac.

Boli ste súčasťou nášho farského spoločenstva desiatky rokov a za ten čas sme s Vami prežili nielen my, ale aj naši predkovia, ktorí už nie sú medzi nami a pozerajú na nás zhora, veľa pekného, ľudského, nezabudnuteľného - prípravy snúbencov k prijatiu sviatosti manželstva, krsty, prvé sväté prijímania, birmovania, pomazania chorých, sviatosti zmierenia, pohreby... Pri Vašom pôsobení vo farnosti vznikol detský spevokol 7hlások, Chrámový zbor Sedembolestnej Panny Márie, štvrtý rok vychádza farský časopis Hlahol zvonov, máme bohatú a pestrú internetovú stránku, vznikli viaceré duchovné spoločenstvá, navštívili sme spolu s Vami rôzne zaujímavé pútnické miesta... Spoločne s Vami sme zveľaďovali našu farnosť aj vlastnými rukami - obnovy kaplniek, krížov, súsoší, oboch farských - filiálnych kostolov, opravy Baziliky - sú to hodiny a hodiny práce, ktorú ste v našej far-

nosti odvedli. Popri tom všetkom sme spoločne pod Vaším vedením pripravili púte pre zástupy pútnikov mieriacich k Panne Márii. I keď sme sa niekedy nezhodovali v niektorých sporných otázkach, dokázali sme sa navzájom rešpektovať a vypočuť, aby sme tak mohli spoločnými silami slúžiť Pánu Bohu. Zachovajte si na nás v srdci iba pekné spomienky a tie zlé, nám prosím, odpustte a zabudnite na ne. Budeme sa snažiť Vami začaté dielo budovať ďalej a vylepšovať to, čo sa ešte vylepšiť dá, aby naša farnosť zostala živou a aktívnou.

Prajeme Vám, aby ste vo svojich nových pôsobiskách boli svetielkami nádeje aj pre ostatných, aby ste dokázali priviesť k Pánu Bohu čo najviac ovečiek do Jeho stáda. Vyprosujeme Vám do všetkých dní života ochranu našej Panenky Márie šaštínskej a požehnanie od jej Syna, ktorý sa obetoval na kríži za nás všetkých. Nech Vám Pán Boh odmení Vašu prácu Nebeským kráľovstvom! Ďakujeme.

Don Peter Barina SDB

Don Ján Naňo SDB

V Šaštíne ďakovali za 53 rokov pôsobenia saleziánov

(Šaštín, 1. marec 2017) - V nedeľu 26. februára pri svätej omši o 10.30 v Národnej svätyni Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne ďakoval bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský za pôsobenie saleziánov v tejto farnosti a v správe pútnického miesta.

Pôsobenie saleziánov v Šaštíne sa končí po dvoch dlhých obdobiach (1924-1950 a 1990-2017). „Je potrebné ďakovať Bohu za všetko dobré čo urobili, predovšetkým pôsobenie Gymnázia sv. Jána Bosca, ktoré bolo vynikajúce, pôsobenie čo sa týka národnej baziliky vo vzťahu k mnohým veriacim a požehnané pôsobenie vo farnosti Šaštín-Stráže. Samozrejme, že im ďakujeme a prosíme o Božie požehnanie pre každého z nich, ktorý tu pôsobil,“ povedal pri svätej omši Mons. Stanislav Zvolenský.

K rozhodnutiu došlo po viacročnom uvažovaní a konzultáciách aj s hlavným predstaveným saleziánov v Ríme, po vyjadrení sa provinciálnej kapituly slovenských saleziánov na jar 2016 a po rokovaní bratislavského arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského s provinciálom saleziánov na Slovensku donom Jozefom Ižoldom.

Popoludní o 17.00 h. odhalil provinciál na chodbe vedľa baziliky pamätnú tabuľu donovi Ernestovi Macákovi a následne pokračoval v telocvični bývalého gymnázia ďakovný program, ktorý pripravili farníci na rozlúčku pre miestnu saleziánsku komunitu. Prítomní boli aj viacerí bývalí študenti Gymnázia Jána Bosca a mnoho ďalších farníkov. Hneď v úvode vystúpil provinciál don Jozef Ižold a poďakoval spolubratom šaštínskej komunity aj prítomným, pričom krátko vysvetlil rozhodnutie. Svoje poďakovanie za dlhoročnú spoluprácu so saleziánmi vyjadril v mene kňazov z okolia aj mie-

stny dekan dp. Čaniga. Nechýbal príhovor zástupcu Exallievov don Bosca a napokon veľmi srdečný príhovor zástupcov farníkov, ktorí každému spolubratovi komunity osobitne poďakovali.

Od 1. marca prevezme správu farnosti a pútnického miesta rehoľa Pavlínov (Rád svätého Pavla Prvého Pustovníka), ktorá v Šaštíne pôsobila od roku 1733 a aj vybudovala súčasnú baziliku a kláštor. Pôsobenie paulínov v Šaštíne znemožnil cisár Jozef II., ktorý v roku 1786 zrušil rehole a cirkevné spoločnosti.

rhsdb

(Ďakujeme saleziánom za súhlas na zverejnenie tohto príspevku z ich internetovej stránky.)

Provinciál don Ižold SDB a kostolník pán Sofka pri odhalení pamätnej tabule dona Ernesta Macáka SDB

S AKÝMI POCITMI ODCHÁDZALI?

Saleziáni don Bosca odchádzajú z našej farnosti nielen do rôznych kútov Slovenska, ale aj za hranice - na misijné pobyty do azerbajdžanského Baku či do Jakutska na Sibíri. Pred ich odchodom sme im položili veľmi osobnú otázku: **S akými pocitmi odchádzate z našej farnosti?**

„Moje pocity sú zmiešané. Mieša sa smútok, rozčarovanie, vďaka, spokojnosť. Smútok preto, lebo som veril tomuto domu a tomuto dieľu. Veril som, že ako saleziáni máme v poslaní spravovanie mariánskych svätýň, a uveril som tomu, že po komunitnom rozlišovaní sme sa snažili naplniť naše poslanie v tomto diele naplno. Rozčarovanie je z toho, že nakoniec po hľadaniach a zmene koncepcie práce v tomto diele aj tak odchádzame. Vďaka je veľká, pretože som tu veľa dostal, od našej Sedembolestnej mamy, od ľudí - miestnych či pútnikov, od študentov na škole a internáte. Šaštín ako dielo sa dá pochopiť, len ak v ňom prežiješ pár rokov, potom sa ti dostane pod kožu. S radosťou sa tu budem vracáť ako pútnik. Spokojnosť z toho, že spolu s bratmi, s ktorými som tu prežil 5 rokov, sme sa snažili žiť našu spiritualitu a poslanie na tomto mieste. Robili sme viackrát rozhodnutia, ktoré pre nás neboli pohodlné, ale boli v prospech diela a práve preto som spokojný. Celkovo prežívam veľkú vďačnosť za možnosť tu byť počas jubilejného roku Sedembolestnej ako aj v roku Božieho Milosrdenstva.“ **(Don Milan Janák SDB)**

„Za posledné dva roky som sa naučil, že sa s nikým nelúčim naposledy, pretože Pán dopraje aj nové návraty a zvitania sa s ľuďmi, ktorí mi prirástli k srdcu. Takže odchádzam s vedomím veľkej VĎAČNOSTI za 5 a 1/2 ro-

ka v šaštínsko-strážskej farnosti: vďačnosti Bohu, lebo ma sem poslal; vďačnosti Panne Márii, lebo sa tu osobitným spôsobom o mňa starala a pomáhala mi; vďačnosti spolubratom, ktorí ma bratsky prijali, sprevádzali a s ktorými sme tu tvorili jednu peknú reholnú rodinu; a taktiež vďačnosti miestnym ľuďom za prijatie, za láskyplný záujem, za spoluprácu na výchovných projektoch pre deti a mládež... aj za napomenutia a korekcie - lebo ma naučili s pokorou prijať svoje limity a skvalitňovať moju službu a svedectvo života. Ďakujem deťom a mladým za ich entuziazmus a ochotu stretať sa, tvoriť niečo pekné pre druhých. Aj od vás som sa veľa naučil a môžem vás uistiť, že veľa modlitieb a odslužených sv. omší bolo za vás :) A duchovné puto pokračuje, stále si navzájom môžeme pomáhať na ceste k nebu“ **(Don František Čunderlík SDB)**

„Všetkým čitateľom Hlaholu zvonov posielam požehnanie a modlitby pre pokoj v srdci.“ **(Don Ivan Žitňanský SDB)**

Zľava: Miroslav Janák a don Milan Janák SDB

„Z farnosti Šaštína-Stráže odchádzam s pocitom dôvery v Božie vedenie a prozreteľnosť. Jedno oko smúti a druhé sa usmieva. Nie je ľahké odísť z diela, ktoré má pekné vyhliadky do budúcnosti a ani od ľudí, ktorí sú veľkodušní, majú dobré srdce a vedia mať radi. Na druhej strane práve toto sú aj dôvody na pokoj a radosť. Ste všetci v Božom milujúcom srdci a každý z Neho kúsok vyžaruje do sveta okolo vás a to je krásne. Nenechávajte si bohatstvo svojej osoby len pre seba, ale aj naďalej sa rozdeľte v službe tým, ku ktorým si vás vedie náš dobrý Boh. Ja všetkých prosím o odpustenie za to, čo z mojej strany nebolo „kôšer“. A na záver vám zo srdca srdečne ďakujem za tak veľa lásky, priateľstvo, spoluprácu, pochopenie, dobrú náladu a obetavosť“
(Don Ján Naňo SDB)

„Ako salezián odchádzam odtiaľto spokojný. Dobrý salezián je ten, kto priťahuje mládež, kto dobre organizuje a za tým aj plačú. Organizujem nie to, čo sa páči mne, ale to, o čo je záujem. To je typický don Bosco - priťahnuť mládež. Najviac mi budú chýbať ľudia,

s ktorými som sa stýkal - či už staré babky, mládež, chlapi, hubaté... celé rodiny aj s deťmi, s ktorými sa dokážeme rozprávať spolu hodiny. Nielen zo Šaštína, ale aj z Búrov, z Bratislavy, z celého okolia... Mne nie je ľúto za tým, že odchádzam z múrov Baziliky. Nebude mi ľúto za múrmi, ani za Bazilikou, jedine budem smútiť za ľuďmi, ktorí tu ostanú. Len oni sú najdôležitejší, bez nich som ja nič, aj Bazilika prázdna. Pannu Máriu mám stále - či som bol v cudzine, či doma. Odchod z Čile a odchod odtiaľto sa nedá porovnať. Srdce budem mať stále v Šaštíne. Všetko, čo som sa naučil, bolo tu v Šaštíne.“ **(Don Jozef Hrdý SDB)**

Don Marián Maťaša na adresu odchodu don Josého zažartoval, že sa teší, lebo: „Na Slovensku vznikne v Hodoch nové pútnické miesto.“ Tam budú chodiť tie zástupy ľudí, ktoré on svojou don Boscovskou charizmou priťahol.

„Do Šaštína-Stráže som prichádzal s pocitmi obdarovania „zhora“. Považujem za životný úspech a vyznačenie, že sa mi dostalo milosti niečo vyše troch rokov slúžiť pri Sedembolest-

Zľava: don Hrdý, don Čverčko, don Barina, don Naňo a don Janák

nej a Národnej Bazilike. Iste som nečakaľ, že sa nedožijem toho odchodu saleziánov práve v tejto dobe. Veď pamätám si, ako naša komunita na mnohých schôdzach spoločne premýšľala a tvorila plány na vylepšenie života pútnického, farnosti i komunity. Ako obľatie ľadovou sprchou bolo pre nás rozhodnutie predstavených... Všetkých nás, čo sme tu boli, to zasiahlo na citlivom mieste a prežívali sme to s rozčarováním, s ktorým sa ťažko vyrovnáva...

Viem, že život ide ďalej a čas aj tieto rany zmierni (hoci možno celkom u mnohých nezahojí). Spomeniem však skôr to pozitívne, čo mi pôsobenie v Šaštíne-Strážach dalo. Keď som sem prišiel práve v milostivom Roku Sedembolestnej (2014) a zapojil sa do pastoračie, osobitne som si uvedomil, že prítomnosť takého významného pútnického miesta je veľkým darom: pre národ, Cirkev, a zvlášť pre Šaštín a jeho blízke okolie. Ako kňaz som tu z hľadiska pastoračnej práce prežil krásne obdobie. Prichádzajú sem totiž pútnici akoby s väčšou dôverou, otvorenosťou a úprimnosťou, aby si usporiadali svoj vzťah s Bohom, duchovný, rodinný život, vzťahy i životné problémy podľa Boha, čo sa odzrkadľovalo najmä v spovedniciach. Mohol som tu teda prežívať takpovediac charizmu pútnického miesta a vedomie prítomnosti Božej a Sedembolestnej Panny Márie. Aj pre mňa, staršieho kňaza, to bolo obohacujúce. Tým viac, že som sem prišiel ako misionár z krajiny, kde je katolíkov veľmi málo a tých spovedí tam bolo ešte menej (Rusko)...

Veľkým obohatením pre mňa boli, samozrejme, tie mnohé a rozmanité púte a iné podujatia, pomerne veľká komunita spolubratov s rozmanitými darmi a charizmami, ako aj mnohí pre Boha, pre vieru a Sedembolestnú

zapálení veriaci zo Šaštína-Stráží a okolia. Osobitne chcem spomenúť dobrovoľníkov ochotných pomáhať pri organizovaní spomenutých podujatí. Bez nich by sa to nedalo vôbec utiahnuť na takej úrovni. Pociť rodinnosti som zvlášť prežíval v rámci utorkového modlitbového spoločenstva, ktoré navštevujú viacerí veriaci z okolia, a ktoré – silne verím – je požehnaním pre toto pútné miesto a spomenutých podujatí, rodín a pod. Bazilikou Sedembolestnej sú inšpirované aj spoločenstvá Modlitieb za kňazov, Rodiny Sedembolestnej a iné a cítim voči všetkým vďačnosť, že ten „duchovný kyslík“ vytvárajú aj pre nás duchovných, ale aj pre všetkých... Moja „špecialita“ v šaštínsko-strážskej pastoračii boli pohreby. Ako ex-misionár som ich prežíval ako určitú formu misii, pretože na pohreb prídu aj mnohí takí ľudia, ktorí inak do kostola nechodia, a cítil som potrebu toho, aby sa im nejaké to Božie slovo dostalo... Celkove teda z hľadiska možnosti slúžiť tu a duchovného obohate-

Don Emil Šafár SDB

nia odchádzam s dobrými pocitmi vďačnosti voči Bohu, Sedembolestnej, i mnohým ľuďom, ktorých som tu mal možnosť stretnúť...

Na záver by som chcel poďakovať všetkým, čo nám akýmkoľvek spôsobom pomáhali a podporovali nás a povzbudili tých, ktorí baziľiku navštevujú. Osobitne veriacich zo Šaštína-Stráží. Mnohí sem chodia zďaleka, vy to máte uľahčené, nebojte sa mať podiel na tej čestnej zodpovednosti za to, aby prítomnosť tohto významného celonárodného duchovného miesta v ich blízkosti sa stala ešte viac požehnaním nielen pre lokálne cirkevné spoločenstvá, ale aj pre celé Slovensko. Tým, že popri príkladnom kresťanskom a rodinnom živote a vydávaní svedectva o Bohu a Jeho pôsobení – čo je základ všetkej účinnosti... - aj sa prakticky zapájajú do duchovných aktivít, organizovania pútí a iných podujatí, ako to aj iste už mnohí robíte, za čo vám patrí vďaka. Tým viac, keď po saleziánoch prichádzajúca komunita pavlínov je podstatne menšia, a teda bude tej pomoci

potrebovať od vás viac... My sa len budeme tešiť, ak sa celková duchovná úroveň a duchovné plody tohto miesta ešte viac rozrastú a zväčšia. Nech vás na príhovor Sedembolestnej Panny Márie všetkých žehná dobrotivý Boh“. (**Don Emil Šafár SDB**)

„Toto je už môj tretí odchod zo Šaštína-Stráží. Prvýkrát som sa lúčil v roku 1993, keď som tu bol asistentom na gymnáziu. Druhýkrát som nastúpil v roku 2006 ako farár a bol som tu niečo cez 7 rokov a to boli moje plodné roky, keď sme sa spolu snažili rozbehnúť mnohé nové púte. A tretíkrát som sem nastúpil minulý rok a dúfal som, že tu oslávim storočnicu príchodu saleziánov na Slovensko. Toto miesto mi určitým spôsobom prirástlo k srdcu, veď som tu doma pri mame, našej Sedembolestnej Panne Márii. (A cítil som sa tu vždy dobre.) Ako človek som urobil aj veľa hlúpostí, ale myslím si, že aj veľa dobra. Prosím, aby mi odpustili, ak som niekomu akýmkoľvek spôsobom ublížil a ďakujem

Zľava: don Komloš, don Šafár, don Čunderlík a don Žitňanský

všetkým - ako farníkom, tak i pútnikom, ktorí ma povzbudili, usmernili a mali radi. Aj keď toto nebolo moje prvé pôsobisko, a to býva vždy „prvou láskou“, mal som tu pekný vzťah s ľuďmi i k tomuto miestu. Rád sa sem budem vracat' - k Mame, k priateľom... Pán Boh vás žehnaj! **(Don Jozef Zachar SDB)**

„Pamätám si deň, keď mi provinciál povedal, že ma chce poslať do Šaštína, aby som tam v komunite robil ekonóma. Krátky čas predtým som sa ho pýtal, či by ma neposlal do Užhorodu k jednému bratovi, ktorý tam vtedy pôsobil a bol sám. On mi na to: „Chod' najprv na krátky čas do Šaštína a potom uvidíme“. Tak som prišiel v lete roku 2007. Najorigi- nálnejšie privítanie som dostal od môjho za- mestnanca Martina Drgoňa, ktorý mi povedal: „Tu v Šaštíne ekonóm? To tu musíš byť aspoň desať rokov. Na kratšie sa to nedá. Tvoj pred- chodca Stano tu bol jedenásť rokov“.

Moje pocity po desiatich rokoch sú nasýtené mojou prítomnosťou v Šaštíne z dôvodu, že ten čas uplynul a z druhého, že sa mi zhoršil zdravotný stav a potrebujem nejaký čas sa mu naplno venovať keď sa chcem vyhnúť ďalšej chemoterapii. V Šaštíne som bol rád. Oblúbil som si toto miesto so Sedembolestnou a aj ľudí, ktorí tu žijú. Chcem teda vám - farníkom poďakovať za prijatie a priateľstvo. Je mi ľúto, že odchádzame všetci. Počas posledných ro- koch sme sledovali, ako sa nám gymnázium vyprázdňuje. Niekoľko rokov sme sa tomu venovali v komunite tým, že sme hľadali rie- šenia, akú dať náplň tomu kláštoru. Celé to nakoniec vrcholí rozhodnutím našich pred- stavených o odchode celej komunity. Škoda. Je to ťažké pre nás a ešte ťažšie pre vás, lebo odchádzame všetci naraz. Takéto rozhodnutia sa stávajú a my to musíme len prijať. Nebojte sa, aj keď je vám teraz smutno. Prijmite pátrov

pavlínov a čas ukáže, že budete spokojní. Ved' Sedembolestná neodchádza. Prajem vám po- žehnaný čas. Budem myslieť v modlitbách. Fa- rár s gitarou?“ **(Don Jozef Komloš SDB)**

Všetkým spomínaným Saleziánom don Bosca ďakujeme za odpovede, za silu odpovedať a vyznať sa v neľahkej životnej situácii zo svojich pocitov. Nech sú malé spomienkové darčeky, ktoré pri rozlúčke dostali, odkazom tých najlepších spomienok, ktoré si na nich vo svojich srdciach uchováme. Tešíme sa na všetky spoločné stretnutia, ktoré v budúcnosti zažijeme. Nech ich žehná Pán Boh! +

PS: Už teraz všetkých srdečne pozývame na ďakovnú svätú omšu pri príležitosti výročia príchodu saleziánov na Slovensko - do Šaští- na v roku 1924, ktorá sa bude sláviť v Bazilike 8. septembra 2017 o 18. hodine.

Don Zachar, don Pöstényi a don Hrdý

HISTORICKÝ OKAMIH NAŠEJ FARNOSTI

Rád sv. Pavla Prvého Pustovníka

Po rokovaníach otca arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského s provinciálom saleziánov na Slovensku don Jozefom Ižoldom a po konzultácii s hlavným predstaveným a provinciálnou kapitulou dochádza k ukončeniu zverenia farnosti a diela v Šaštíne-Strážach saleziánom. Farnosť odovzdali 1. marca 2017 (popolcová streda) reholi Pavlínov.

Vo farskom časopise budeme postupne prinášať nové informácie o pavlínoch a ich reholi. Správca farnosti Šaštín-Stráže, páter Martin Lehončák, ponúka úvodné zaujímavosti o ráde pavlínov:

Po zrušení rozjímových rádov na celom území impéria Jozefa II., ostali iba dva pavlínske kláštory - v Krakove, ktorý bol slobodným mestom a v Čenstochovej, ktorá sa nachádzala na území ruského cára. Centrom pavlínov sa v tomto období stalo Poľsko, kam pavlíni prišli už v roku 1382. Vtedy im bol zverený obraz Panny Márie privezený z Ruska, pre ktorý bol vybudovaný kostol a kláštor na Jasnej Hore pri Čenstochovej. Obnoviť rád na území Slovenska sa pavlíni usilovali už začiatkom 20. storočia. Táto snaha však stroskotala.

Úspešní boli až po páde totalitného režimu - v roku 1990 sa vrátili do Vranova nad Topľou, v roku 1997 prišli do Trnavy a v roku 2002 vznikla komunita v Topoľčanoch. Príchod do Topoľčian vrátil pavlínov k historicky úplným začiatkom, keďže v blízkosti sa nachádzajú Horné Lefantovce, prvý pavlínsky kláštor na území Slovenska.

Posledná generálna kapitula rádu, ktorá sa uskutočnila v kláštore na Jasnej Hore v Čenstochovej v roku 2014 (kde je sídlo generálneho predstaveného - O. Arnold Chrapkowski), na žiadosť pavlínov pracujúcich na Slovensku, zriadila slovenskú kváziprovinciu rádu pavlínov. Patrónkou slovenskej kváziprovincie pavlínov je Sedembolestná Panna Mária. Kváziprovincia má šesťnásť členov. Tvoria ju trinásť pátrov, dvaja bohoslovci a jeden novic.

Prameňom duchovného života pavlínov je kontemplácia Boha osamote, vnímanie lektúra Božieho slova, chórová modlitba, príkladná liturgia, osobitná úcta k Panne Márii, obetavá práca a bratský život v komunitách. K tomu sa pridáva aj osobné praktizovanie skutkov kajúcnosti, aby sa poukázalo na Kristovo spásnosné obetovanie sa za nás.

(Pokračovanie v ďalšom čísle.)

Miništranti a pán kostolník s pavlínmi v prvý deň ich novej pastorácie

Predstavujem komunitu pavlínov v Šaštíne-Strážach

Páter Martin Lehončák OSPPE:

Pochádza zo Sečovskej Polianky (okr. Vranov nad Topľou). Za kňaza bol vysvätený 12. júna 1999 na Jasnej Hore v Čenstochovej v Poľsku, kde následne pôsobil dva roky ako študent sprievodca slovenských a českých pútnikov. Od roku 2001 prišiel do farnosti Vranov nad Topľou, kde zastával 9 mesiacov funkciu kaplána. Od 27. júla 2002 tu pôsobil 9 rokov ako farár a prior (predstavený domu). Od 1. septembra 2011 prešiel do farnosti Topolčany, kde pôsobil ako kaplán až do 28. februára 2017. V reholi pavlínov zastáva od 20. júna 2014 funkciu provinciála. V Šaštíne-Strážach je od 1. marca 2017 poverený správou farnosti.

Páter Miroslav Hruška OSPPE:

Pochádza z Trnavy. Kňazskú vysviacku prijal 14. júna 2008 v Topolčanoch vo Farskom kostole sv. Ladislava a Gorazda. Od roku 2006 pôsobil 2 roky ako diakon vo farnosti Topolčany, odkiaľ odišiel mesiac po kňazskej vysviacke do farnosti Trnava - Tulipán. Tu pôsobil ako kaplán až do 28. februára 2017. Od 1. marca 2017 pôsobí ako kaplán v našej farnosti.

Páter Ondrej Kentoš OSPPE:

Pochádza z Vranova nad Topľou. Kňazskú vysviacku prijal 29. mája 2010 na Jasnej Hore v Čenstochovej v Poľsku. Od 1. augusta 2010 pôsobil v rodnom Vranove nad Topľou ako kaplán až do 28. februára 2017. Od 1. marca 2017 je poverený funkciou rektora Baziliky Sedembolestnej Panny Márie.

Páter Michal Nižnánsky OSPPE:

Pochádza z Trnavy. Kňazskú vysviacku prijal 23. mája 2009 na Jasnej Hore v Čenstochovej v Poľsku. Následne pôsobil takmer 8 rokov ako kaplán vo farnosti Trnava - Tulipán až do 28. februára 2017. Od 1. marca 2017 pôsobí ako kaplán v našej farnosti.

V ďalších číslach Hlaholu zvonov prinesieme rozsiahlejšie rozhovory, v ktorých predstavíme pavlínov z našej farnosti bližšie. Spolu s vami sa už teraz tešíme na ich životné príbehy

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Veľkolepý zážitok z muzikálu

Skupinka muzikálových nadšencov z našej farnosti sa vybrala 23. februára 2017 pod vedením don Emila Šafára SDB do Divadla Andreja Bagara v Nitre na predstavenie Povolanie pápež, ktoré zobrazuje život svätého Jána Pavla II. až po jeho smrť. Hlboké emocionálne, herecké i hudobné zážitky vo všetkých účastníkoch ešte dlho doznievali. Ďakujeme taktiež za hudobné i duchovné sprevádzanie don Emilovi s jeho nezabudnuteľnou gitarou.

(Návštevu muzikálu určite zopakujeme. Záujemcovia zatiaľ môžu kontaktovať pani Machovú.)

Pred Divadlom Andreja Bagara v Nitre

Záverečná klaňanka hercov a spevákov ▲

Účastníci muzikálového predstavenia ▼

NAPÍSAĽI STE NÁM

Sv. Omša ako Obeta

Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“ Potom vzal kalich, vzdával vďaka a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov. Hovorím vám: Odtiaľ už nebudem piť z tohto plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.“ (Mt 26,26-29)

Práve pre tieto, nám dobre známe slová zo svätého písma, by sme nemali zabúdať na ich, pre nás životne dôležitý a podstatný význam. Pretože „naš Spasiteľ pri Poslednej večeri v tú noc, keď bol zradený, ustanovil eucharistickú obeť svojho tela a svojej krvi, aby ňou v priebehu vekov trvale zachoval obeť kríža, kým nepríde, a aby tak zveril Cirkvi, milovanej Neveste, pamiatku svojej smrti a svojho zmŕtvychvstania: sviatosť milosrdenstva, znak jednoty, puto lásky, veľkonočnú hostinu, pri ktorej prijímame Krista, duša sa naplnia milosťou a dostávame závdavok budúcej slávy.“ (KKC1323)

K obeti sv. omši sú potrebné tri veci:

1. niekto, ktorý obetuje; (kňaz - In persona Christi)
2. niekto, kto sa obetuje a (Pán Ježiš Kristus)
3. skutočné obetovanie.

Keď v Starom zákone obetovali baránkov, touto živou obeťou bol živý a bezchybný

baránok; ten, kto ho obetoval, bol od Boha na ten cieľ ustanovený kňaz a obetovanie sa prevádzalo tak, že baránok bol zarezaný a vykrvácáním pozbavený života. Tie-to tri veci by sme mali mať pred očami aj počas premenenia, aby sme mu celkom a dobre porozumeli.

My síce telesným okom nevidíme túto obeť, ale vidíme podobu chleba a vína. Ich oddelením nám je akoby obrazne znázornené oddelenie Jeho krvi od Jeho tela na kríži. Keď kňaz pri obetovaní dvíha paténu s chlebom ako aj kalich s vínom, prosí Boha, aby prijal tú nepoškvrnenú obeť za seba, kňaza, za všetkých prítomných pri omši, a konečne za všetkých veriacich kresťanov, živých i mŕtvych, aby jemu a týmto všetkým bola na spasenie. Možno, že v tejto chvíli nikto nemyslí na teba, ale Bohočlovek áno. Nielenže myslí na teba, ale má s tebou aj zlúčenie, miluje ňu a preto v tejto chvíli, na oltári obetuje za teba to najlepšie, to jediné, čo vo svojom terajšom oslávenom, nesmrteľnom živote ešte obetovať môže: svoje telo a krv a svoje zásluhy.

Teológovia vravia, že Kristus v tomto obetnom stave nemôže bez zázraku telesnými očami vidieť, nemôže telesnými ušami počuť, nemôže ústami hovoriť, nemôže rukami niečo chytiť, nohami chodiť. Ako keď raz ako dieťa v jasličkách ležal a bol do plienok zavinutý, nemohol bez zázraku vstať a chodiť. A tak je uponíženie Krista na oltári v istom ohľade ešte väčšie, ako na kríži. Lebo tam bolo skryté len jeho božstvo, avšak jeho sväté človečenstvo bolo viditeľné. Tu však je skryté tak jeho božstvo ako človečenstvo. Toto je skutočný stav obetovaného.

A toto sa deje bezprostredne v rukách kňaza, ktorý to slovami premenenia uskutočňuje. Ale on túto moc a právo nemá sám od seba, dal mu ich sám Bohočlovek. Je to sám Kristus, ktorý sa dobrovoľne dáva preniesť do tohto stavu. A On prichádza do tohto stavu pri každej omši, teda každodenne, v každú hodinu, vo dne i v noci a ostáva v tomto stave od premenenia po prijímanie a ostáva aj vo svätostánku zavretý vo dne v noci v tom istom stave. Láska Ho tam drží uväzneného a zviazaného. Preto chápme účasť na svätej omši ako obrovský dar nekonečnej ceny pre naše večné šťastie, a nie ako nepríjemnú povinnosť! Len tak budeme mať z nej ten úžitok, pre ktorý sa za nás neváhal obetovať sám Boží Syn.

(pripravil Andrej Vajči)
text: zdroj internet

Pripravované púte, akcie a slávnosti na najbližšie mesiace:

- Púť mužov 22. apríla 2017
- Púť miništrantov 29. apríla 2017
- Púť hasičov 13. mája 2017
- Púť mamičiek v požehnanom stave 14. mája 2017
- Mariánsky beh 21. mája 2017
- Turíčna púť 4. júna 2017, 5. júna je sv. omša pre seniorov
- Deň farnosti 18. júna 2017
- Púť Gréckokatolíkov Bratislavskej eparchie 24. júna 2017
- Púť motorkárov 24. júna 2017

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Krížové cesty animované 7hláskom

Počas pôstneho obdobia sme každý piatok v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie prežívali krížové cesty animované detským spevokolom 7hlások pod vedením pána Marcela Žáka ml.

DESIATKA PRE DETI

(bez obmedzenia veku)

Milé deti, pokračujeme v našich súťažných úlohách. Ďakujeme všetkým, ktorí priniesli svoje odpovede na papieriku do sakristie. Spomedzi nich odmeníme Kristínku Gašparíkovú, ktorá priniesla správne odpovede ako prvá. Odmenu dostane aj Terzeka Vajčiová a opäť aj traja súrodenci Pribilovci: Kristián, Oliver a Gabriel. Pozornosť od redakčnej rady za špeciálnu 11. otázku dostane rodina Hamplova. Správna odpoveď je taká, že v Strážskom kostole bolo na vianočnom stromčeku presne 98 zlatých hviezdíček. (Odmeny si môžete vyzdvihnúť v sakristii u pána kostolníka Sofku.) Správne odpovede z predchádzajúceho čísla si môžu overiť však aj tí, ktorí súťažili len v rodinnom kruhu: 1 - A, 2 - D, 3 - B, 4 - B, 5 - D, 6 - A, 7 - D, 8 - A, 9 - A, 10 - C.

1. Ako sa volal muž, ktorého Ježiš vzkriesil z mŕtvych?

- A) Lazár
- B) Barabáš
- C) Nikodém
- D) Kajfáš

2. Ktorý apoštol má prívlastok neveriaci?

- A) Peter
- B) Judáš
- C) Tomáš
- D) Ján

3. Kam sa vyšplhal Zachej, aby uvidel Ježiša, prechádzajúceho okolo?

- A) na kopec
- B) na strechu
- C) na ťavu
- D) na strom

4. V ktorej krajine sa narodil Mojžiš?

- A) Izrael

- B) Babylon
- C) Egypt
- D) Grécko

5. Aký to bol strom, ktorého ovocie Boh zakázal jesť Adamovi a Eve?

- A) jablňo
- B) figovník
- C) čerešňa
- D) nevieme

6. Ktorý z týchto mužov nebol Ježišovým učeníkom?

- A) Ondrej
- B) Timotej
- C) Ján
- D) Judáš

7. Ako sa volá Mojžišov brat?

- A) Jozue
- B) Áron
- C) Tobias
- D) Jonáš

8. Aký význam má slovo prorok?

- A) povolaný
- B) hľadaný
- C) označený
- D) vidiaci

9. Ako dlho pršalo počas potopy sveta?

- A) 7 dní
- B) 40 dní
- C) 12 mesiacov
- D) 3 roky

10. Ktorá kapitola Biblie je najdlhšia?

- A) Žalm 119
- B) 3. kapitola Kniha sudcov
- C) 2. kapitola List Hebrejom
- D) Žalm 117

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca mája 2017. Veľa šťastia praje redakčná rada!

Kalvárie v našej farnosti

Kalvária ako miesto ukrižovania Ježiša na hore Golgota, pôvodne sa nachádzajúce v Jeruzaleme, dnes znázorňuje miesto (zvyčajne vršok) pre nábožnú pobožnosť. V pôvodnom význame kalvária predstavuje miesto lebky, kopec obsahujúci lebky alebo geografický útvar pripomínajúci lebku. Podľa niektorých kresťanských a židovských tradícií je to miesto lebky Adama - prvého človeka. Výraz kalvária tiež znamená plastické alebo maľované znázornenie ukrižovania so skupinou postáv, ktoré býva spojené s celou krížovou cestou so 14 (spravidla) zastaveniami.

V našej farnosti máme dve kalvárie s krížovými cestami – v každej časti mesta inú. Delí ich 135 rokov, nachádzajú sa pri vchodoch do cintorínov a každá z nich má svoj príbeh.

Kalvária v Šaštíne

Šaštínska kalvária pochádza z roku 1798 (o čom svedčí nápis na podstavci kríža s Ježišom) a dal ju zhotoviť miestny obyvateľ, majiteľ hostinca, Sebastian Bürger, spoločne so súborom 14 zastavení krížovej cesty. Samotná kalvária je umiestnená na betónovom pódiu – terase so schodiskom. Pozostáva zo 4 m vysokého kríža s ukrižovaným Kristom, ktorý zľava objíma sv. Mária Magdaléna a z druhej strany je položená kamenná lebka ako symbol ľudskej pomínutelnosti. Vľavo od kríža je socha Panny Márie so zopnutými rukami k modlitbe. Vpravo je socha sv. Jána, držiaceho v ľavej ruke knihu. Pod touto terasou je (pravde-

podobne rovnako stará) dvojica súsoší – jedna znázorňuje rozlúčku Krista so svojou matkou - Pannou Máriou a druhá znázorňuje klačiaceho a modliaceho sa Krista na Olivovej hore, na ktorej vrchole je anjel so symbolickým kalichom horkosti.

Podľa kanonickej vizitácie arcibiskupa Alexandra Rudnaya z roku 1823 boli zastavenia krížovej cesty na jeho podnet a náklady prebudované. Na konci 2. sv. vojny v roku 1945 boli na sochách Krista na kríži, Panny Márie a sv. Jána odstránené hlavy spolu s kalichom z Olivovej hory, ktoré boli nahradené. V povojnovom období bolo zhotovené aj oplotenie šaštínskej kalvárie. Pôvodne boli okolo kalvárie s krížovou cestou vysadené lipy, ktoré neskôr nahradili pagaštany (tiež už nahradené novými).

Šaštínska kalvária

Kalvária v Strážach

Strážsku kalváriu spoločne s krížovou cestou dala postaviť miestna farníčka Anna Ralbovská (20. 5. 1850 – 14. 9. 1937), rod. Ozábalová, rodáčka zo susedného Smolinského. Ako uvádza nápis na tabuľke na kríži s ukrižovaným Kristom: „Ku cti a chvále Božej venovali túto kalváriu manželia František a Anna Ralbovský zo svojimi dieťkami v roku 1933.“ Manžel František Ralbovský (24. 3. 1852 v Strážach nad Myjavou – 27. 9. 1932 v Amerike - konkrétne mesto nie je známe, dožil v niektorom americkom sanatóriu, nakoľko bol v 1. svetovej vojne medzi Amerikou a Filipínami zranený, následkom čoho stratil pamäť). Ako uvádza vo svojom prehlásení pani Anna, peniaze z renty pre vojnových invalidov, ktoré dostávala pravidelne z Ameriky, rozdala na základe svojho rozhodnutia jednotlivým korporáciám, cirkvi a osobám. Peniaze rozdala jednak na dobročinné účely, ako postavenie kalvárie, zvony, Františkánom, misionárom a iné, jednak rozdelila svojím vnukom a pravnukom, ale aj značnú čiastku spotrebovala na svoje živobytie a liečenie. Sama sa starala o štyri deti.*

Cestou do kopca ku Kostolu sv. Alžbety Uhorskej v Strážach je najprv štrnásť zastavení krížovej cesty a potom samotná kalvária v podobe troch kamenných krížov. Na strednom kríži je ukrižovaný Kristus a po jeho stranách sú znázornení zločinci, ktorí boli ukrižovaní spolu s Ježišom. Po pravici Pána Ježiša je lotor, ktorý sa na kríži obrátil, činil pokánie a dostal od Pána Ježiša milosť. Kresťanský starovek mu dal meno Didimus – neskôr bol svätorečený a je patrónom zomierajúcich. Prostredný

kríž strážskej kalvárie bol pre poškodenie v roku 2011 zložený a zreštaurovaný, pričom bola nahradená novšia tabuľka s nápisom za pôvodnú. Celú kalváriu aj s krížovou cestou dala postaviť pani Anna Ralbovská, rok po smrti manžela v Amerike, šťastnískemu kamenárovi, ktorého meno sa nezachovalo.

*Sama sa starala o štyri deti: Teréziu (zomrela 24-ročná na zápal pľúc), Máriu (– vyd. Sersenovú, bývajúcu v Trnave), Annu (vyd. Havlíčkovú, býv. v Strážach) a Antona (manž. Mária rod. Juračková, spolu mali deti: Antona /1902/, Štefana /1903/, Júliu /1907/, Františka /1909/ a dvojčatá Teréziu a Máriu /1914/). Anton ml. s rodinou býval spolu so starou matkou Annou, ktorú spoločne doopatrovali

pán František Ralbovský

až do jej smrti. - Podrobnejšie informácie o rodine a potomkoch Anny a Františka Ralbovských uvádzame z toho dôvodu, že sme našli viacero rôznych verzií a týmto by sme chceli uviesť údaje na správnu mieru. Použili sme písomnosti z archívu pravnučky Miriam Stupavskej a touto cestou jej ďakujeme za pomoc a ochotu.

V dnešnej dobe bývajú pobožnosti krížových ciest pri oboch našich kalváriách počas pôstneho predveľkonočného obdobia každú nedeľu popoludní a počas Veľkého piatka. Svoje pobožnosti si tu počas roka vykonávajú aj niektorí pútnici smerujúci do Baziliky.

pani Anna Ralbovská

Z DEJÍN FARNOSTI ŠAŠTÍN-STRÁŽE

Zasvätenie Šaštína Božskému Srdcu Ježišovmu

V minulom farskom časopise sme už spomenuli jubilejnú púť Spolku sv. Vojtecha z roku 1930. Teraz vám o tejto slávnosti prinášame pôvodný text (bez gramatických úprav) z časopisu Posol, ktorý nám poskytol Mgr. Marek Nádaský:

Veľká národná púť

usporiada sa od Spolku Sv. Vojtecha v Trnave do Šaštína 15. júna. Ten deň odhalí sa krásna umelecká socha veľkého slovenského básnika Jána Hollého v Búrskom Sv. Mikuláši, susednej to obci mestečka Šaštína. Táto významná púť je jedným z najhlavnejších bodov programu jubileuma Spolku Sv. Vojtecha.

Mestečko Šaštín od viac storočí je všeobecne obľúbeným, pútnickým miestom Slovenska, kde premnohé nábožné duše každý rok putujú, aby si tam orodovaním Sedembolestnej P. Marie od P. Boha vyprosili hojného Božského požehnania.

Šaštínsku P. Mariu oslavoval znamenitý básnik svojím dielom „Venae poeticae“, vydanom v Trnave v r. 1734. O niekoľko rokov bola zas oslavovaná v Bratislave vydanou nemeckou knihou „Sidus novum Hungariae“ (Nová hviezda Uhorska). R. 1843 zveleboval Ju Jozef Matejka zas nemeckou knihou „Der Marianische Pilger“ (Marian-

ský pútnik). Táto dosť objemná knižka spomína, že katolícki spisovatelia a básnici od viac storočí povzbudzovali svet, aby milostivú sochu šťastinskej P. Marie navštevovali a čím slávnejšie uctievali. Roku 1864 vyšla táto knižka aj v slovenčine.

Nábožný ľud, keď sa chce zavďačiť Pánu Bohu ide na púť. Nábožný pútnik verejne chváli svojho Stvoriteľa za toľké telesné a duševné požehnanie a mocným orodovaním P. Marie vrúčne prosí P. Boha, aby odvrátil od nás spravodlivé tresty za naše previnenia. Putuje sa v tóni sv. križa a požehnaných zástav, na dôkaz skalopevnej nádeje, že kresťanstvo musí zvíťaziť nad bránami pekelných mocností. Navštevovanie milostivých miest má nás upamätávať

Obráz Božského Srdca Ježišovho zo Zimnej kaplnky

Titulná strana časopisu Posol B. Srdca Ježišovho z roku 1930

aj na to, že tu na tejto zemi sme len dočasnými pútnikmi a že ozajstná naša otčina je tam nad hviezdami, kde smeruje anša túžba a naše žiadosti.

Púte boli už v Starom Zákone. Národ židovský kým prišiel do zaslúbenej zeme, putoval dlhých štyridsať rokov. Jozue, chcúc vydobíť Jericho, obišiel ho so všetkými Židmi sedem ráz. Svätá Rodina na výročité sviatky putovala do Jeruzalema, aby mohla byť na obetných pobožnostiach v chráme. Aj prví kresťania radi putovali na posvätné miesta, čo spomína aj cirkevný spisovateľ Tertulian. Čím viac slobody mali kresťania, tým väčšmi sa vzťahala obyčaj spásonosného putovania na sv. miesta.

Teda Bohu milú, sebe však veľmi osožnú vec robí nábožný pútnik. Spolok Sv. Voj-

techa, povedomý týchto duševných darov, usporaduje túto národnú púť do Šaštína. A preto Slovák katolík rád sa pripojí.

Sedembolestna Panna Maria ako dobrá Matka a patrónka slvenského národa, iste vyprosí hojnú odmenu všetkým, ktorí sa obetavo zúčastnia tejto jubilárnej púte.

Hor sa teda do Šaštína 15. júna! Posilníme sa vo sv. viere, verejne poukážeme svoju úctu Panne Márii a úprimnú poklonu Troj-jedinému Bohu!

Spolok Sv. Vojtecha ako prípravný výbor šaštínskej púte.

Ctitelia Sedembolestnej putujúci do Šaštína môžu si tam dať zasvätiť svoje rodiny B. Srdcu Ježišovmu, dostanú hneď aj diplomy. Tiež i vodu sv. Ignáca tam dostať.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Sára Eva Singer (5. 2. 2017)
Daniela Bajzová (11. 2. 2017)
Lukrécia Mračnová (25. 2. 2017)
Elizabeth Mračnová (25. 2. 2017)
Oliver Vlk (26. 2. 2017)
Simona Tomišová (26. 2. 2017)
Martin Bilka (5. 3. 2017)
Catrin Fránerová (18. 3. 2017)
(Uvedené sú dátumy krstov.)

Predišli nás do večnosti :

Rudolfína Veselá (4. 1. 2017)
Milan Bača (4. 1. 2017)
Terézia Matulová (10. 1. 2017)
Peter Ponca (14. 1. 2017)
Ján Saksun (21. 1. 2017)
Miroslav Macho (28. 1. 2017)
Valéria Nováková (1. 2. 2017)
Jana Ružičková (7.2. 2017)
Milan Člunek (8.2. 2017)
Angela Valová (13.2. 2017)
Štefana Poláčková (24.2. 2017)
Mária Bakanová (28.2. 2017)
Štefan Kadlíček (1.3. 2017)
Mária Poncová (3.3. 2017)
Veronika Rišková (22.3. 2017)
Rudolf Sabay (30.3. 2017)
Anton Vrtal (31.3. 2017)
Amália Bartošová (31.3. 2017)
(Uvedené sú dátumy pohrebov.)

Zostavil: don Jozef Pöstényi SDB a páter Martin Lehončák OSPPE

Karneval - 26. február 2017

Don Bosco show - 5. február 2017

